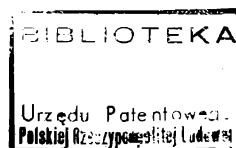

20 sierpnia 1926 r.

2

URZĄD PATENTOWY

G-036, 21/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 3695.

Kl. 57 a 33.

Ernest Louis Victor Rebillon
(Montesson, Francja)
i René Adam
(Paryż, Francja).

Kinematograf.

Zgłoszono 17 października 1923 r.
Udzielono 14 grudnia 1925 r.

W większości przyrządów kinematograficznych cewki, zawierające przewijającą się podczas wyświetlania obrazów błonę, ustawione są w jednej płaszczyźnie. Odwijająca się błona przechodzi przez przyrząd i nawija się na cewkę, umieszczoną zazwyczaj na niższym poziomie.

W niniejszym wynalazku zamiast cewek zastosowane są rdzenie bez kryz. Jeden z nich opiera się o prawą ściankę aparatu, drugi — o lewą. Wszystkie inne części aparatu mieszczą się w skrzynce ustawionej między rdzeniami.

Odwijająca się błona, przechodząc przez aparat, wytwarza pętlę i nawija się na drugim rdzeniu.

Zastosowanie dwóch rdzeni do przewijania błony oraz układ ich w stosunku do skrzynki, mieszczącej cały aparat oraz pętlica, jaka powstaje z błony pomiędzy rdzeniami, stanowi charakterystyczną właściwość nowego pomysłu.

Dalszy opis zawiera szereg innych charakteryzujących wynalazek szczegółów.

Fig. 1 przedstawia podłużny widok aparatu, którego boczny widok jest przedstawiony na fig. 2. Fig. 3 jest innym widokiem podłużnym z przeciwnej w stosunku do fig. 1 strony. Fig. 4 jest przekrojem podłużnym aparatu w większej skali, fig. 5 — pionowym przekrojem poprzecznym; fig. 6 i 7 przedstawiają szczegóły uchwytów, prze-

suwających błonę z pewnymi przerwami w jej ruchu.

Wszystkie oprócz rdzeni części aparatu oraz rolki pociągowe umieszczone są w skrzynce *a*, która przy pomocy odpowiednich wiązań *b* może być umocowana na podstawie *c* z możliwością dowolnego jej przestawiania.

Na jednym z boków skrzynki znajduje się rdzeń *d*, zawierający błonę przed jej wprowadzeniem do aparatu. Rdzeń jest prostym wałkiem z drzewa lub z innego materiału bez kryz. Ścianka skrzynki *a* stanowi jednostronną kryzę tego wałka.

Z drugiej strony przy danym kierunku ruchu błony kryza jest zbędna. Do zabezpieczenia błony wystarcza ustawić czop *d*¹.

Pociągowa rolka *e* zaopatrzona w odpowiedni mechanizm przejmuje odwijającą się błonę.

Błona *f* tworzy za rolką pętlicę górną i opada przez aparat rzutowy, aby po wytworzeniu dolnej pętlicy dostać się pod pociągową rolkę *e'* i nawinąć się ostatecznie na rdzeń *d''*, analogiczny do rdzenia *d* i zaopatrzony w zabezpieczający błonę czop *d'*.

W tych warunkach błona przebywa normalną drogę, sprzyjającą właściwej skłonności błon do zwińnięcia się.

Na fig. 4—5 oraz 6 i 7 przedstawione są te części mechanizmu, które służą do przesuwania błony z przerwami wewnątrz skrzynki aparatu.

Po środku skrzynki znajduje się oś *g* z korbką *g'*. Oś posiada zamachowe kołko *g''*, regulujące ruchy korby.

Zamiast zamachowego koła *g''* ustawić można silnik elektryczny, zasilany prądem w pukcie *h* aparatu.

Silnik zamiast przekładni redukcyjnej, łączącej go z wałem *g*, poruszać może wał *i*.

Wał *g* posiada śrubowy tryb *j*, spółdzielający z trybem *j'*, zaklinowanym na poprzecznym wale *j''*, który posiada dwie tarcze *k*.

Na każdej z tarcz *k* założony jest łańcuch lub linka *k'*, tocząca się po jałowej tarczy *k''* na wale *l*.

Każdą tarczę *k* wprowadza w ruch mechanizm zatraskowy na bębnie pociągowym.

e—e' oznaczają bębny pociągowe przedstawione na fig. 1 i 3.

Dzięki połączeniu każdej tarczy *k* z rolką pociagową powstaje mechanizm o wolnem kole.

Wał *g* posiada w górnej swej części tryb *m*, pracujący z trybem *m'* na wale *i*. Wał ten może być przedłużony wtył i posiadać napęd elektryczny w razie zastosowania silnika.

Wał *i* posiada dławnicę *o*, która zasłania światło podczas przesuwania błony, jak we wszystkich aparatach kinematograficznych.

Dławnica posiada trójkątny występ *o'* (fig. 6), który podczas obrotów wału *i*, a więc i dławnicy *o*, wywołuje ruchy pionowe płyty *p*.

Na płycie *p* umocowany jest elastyczny pasek *u* ze szponami *r*. Pasek wygięty jest przy *r'*, odpowiednio do występu *s* na dławnicy *o*.

Gdy wygięta część *r'* przeciwstawi się najwyższej części występu *s*, szpony *r* przesuną się na prawo (fig. 7) i zagłębią się w otwory błony, pociągając ją, odpowiednio do ruchów płyty *p*, ku dołowi.

Kiedy wygięcie *r'* znajdzie się na mniej wystającej części występu *s*, szpony wysuwają się z otworów błony i płyta *p* przesuwa się, nie pociągając błony.

Do oświetlenia służyć może żarówka *u* w osłonie *u'* z przegubem *v* na górnej powierzchni aparatu. Obracając osłonę *u'*, można przeto wysunąć żarówkę ze skrzynki w celu sprawdzenia jej lub zamiany na nową.

Do rzutowania na znaczne odległości stosować można łuk elektryczny, lokując go z tyłu poza aparatem. Skrzynka powinna w takim razie posiadać otwór w celu wprowadzenia promieni świetlnych.

Aparat może się obracać w dowolnym kierunku, a błony mogą się przesuwac z góry nadół lub zdołu do góry.

Błona może być w każdej chwili unieruchomiona. Układ ten ma wielkie znaczenie przedewszystkiem w zastosowaniach kinematografu do wykładów. Nauczyciel może bowiem unieruchomić aparat na czas dłuższy w celu podania wyczerpującego objaśnienia obrazu, albo powracać do obrazów wyświetlonych, odpowiednio do potrzeby swego wykładu.

Opis nie obejmuje szczegółów konstrukcyjnych, zrozumiałych bez wszelkiego objaśnienia, a więc przegubu b , który może być dowolnego typu, klocków x , na które działają sprężyny x' , wprowadzające błonę pomiędzy rolki e i e' , obiektywów i t. d. Wszystkie te części nie przedstawiają nic nowego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Aparat kinematograficzny, przeznaczony przedewszystkiem do celów szkolnych i naukowych, znamieny tem, że wszystkie części aparatu umieszczone są w hermetycznej skrzynce, która po bokach posiada rdzenie do zwijania i nawijania błony,

przyczem ścianki skrzynki stanowią kryzy rdzeni, a taśma, przechodząc przez aparat, tworzy zwój albo pętlicę.

2. Aparat według zastrz. 1, znamieny tem, że posiada mechanizm napędny do błony, rolki pędne i rdzenie, zastosowane do napędu ręcznego lub zapomocą silnika elektrycznego, działającego na wał poprzeczny, uzbrojony w tarcze z wolnem kołem i pociągający za sobą zapomocą przekładni łańcuchowej lub linowej tarcze jałowe, na których umocowane są rdzenie błony, przyczem przekładnia od silnika może być dowolna i ruch silnika przechodzi na odcinek wału, uzbrojonego w dławnicę z trójkątnym występem, powodującym ruchy zwrotne szponów ciągnących błonę i zagłębianie się ich oraz wysuwanie z otworów błony, a źródło światła składa się z umieszczonej w skrzynce w osobnej przegubowej osłonie żarówki.

3. Aparat według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że napęd może być zwrotny i błona przesuwana być może w dowolnym kierunku.

Ernest Louis Victor Rebillon.

René Adam.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig.1

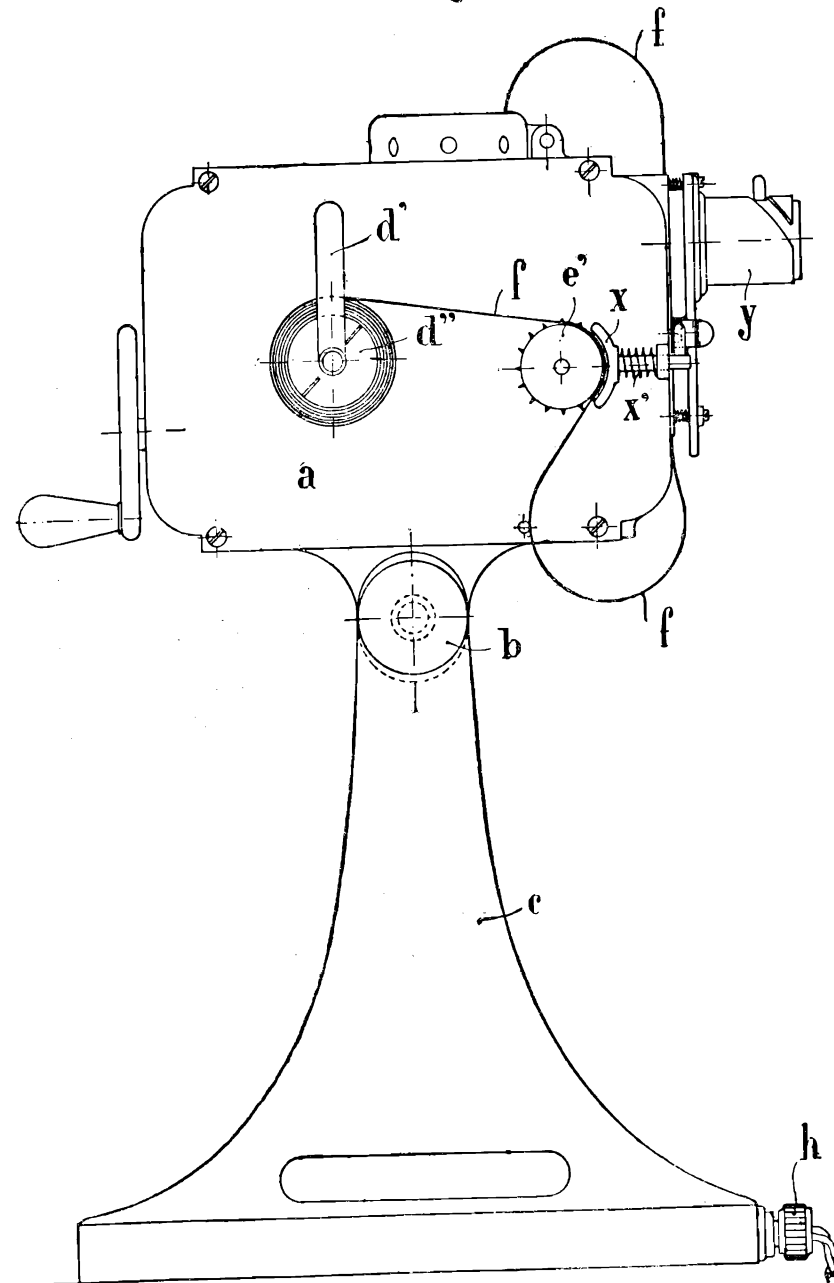

Fig.2

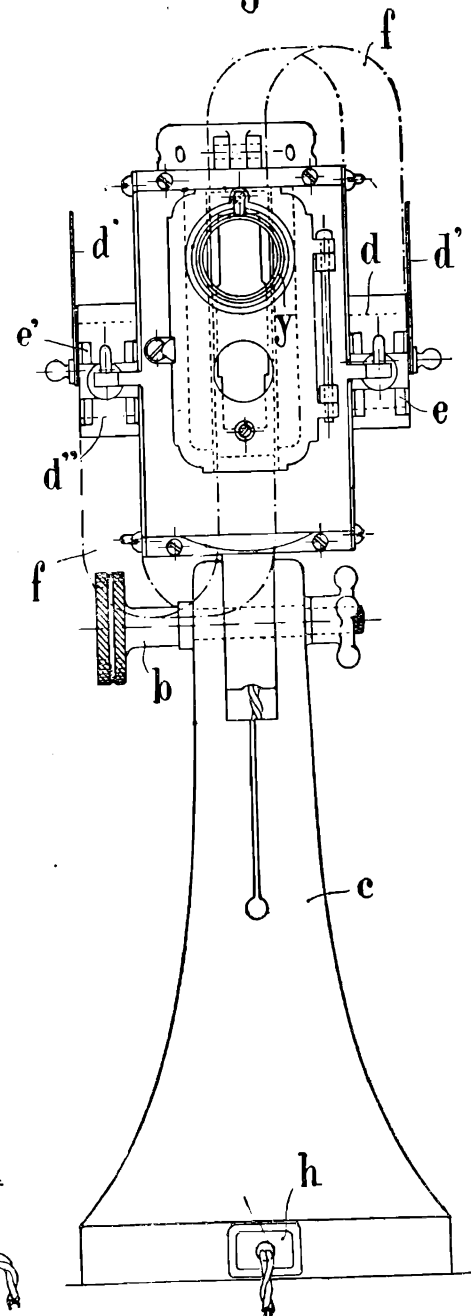
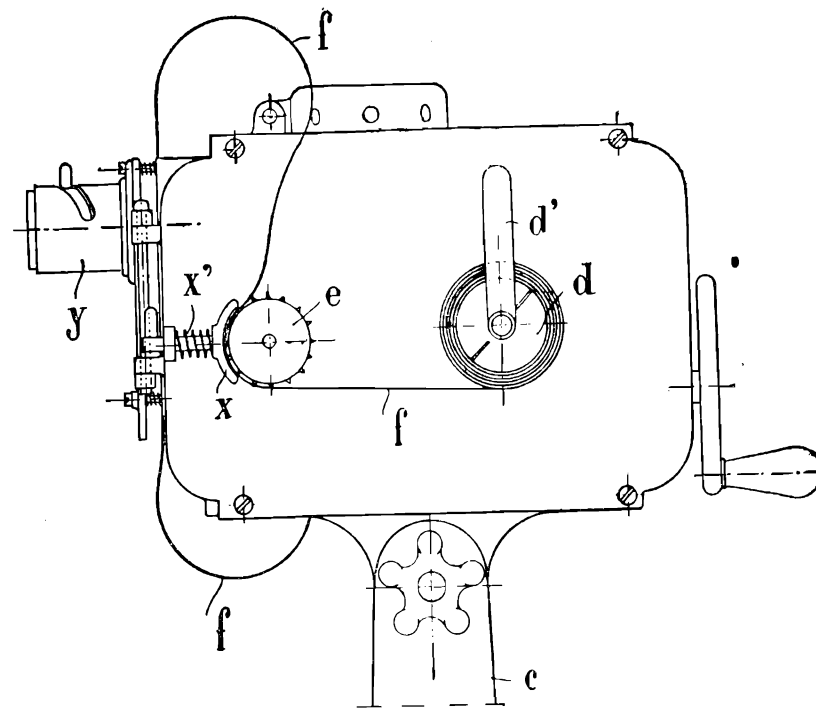

Fig.3

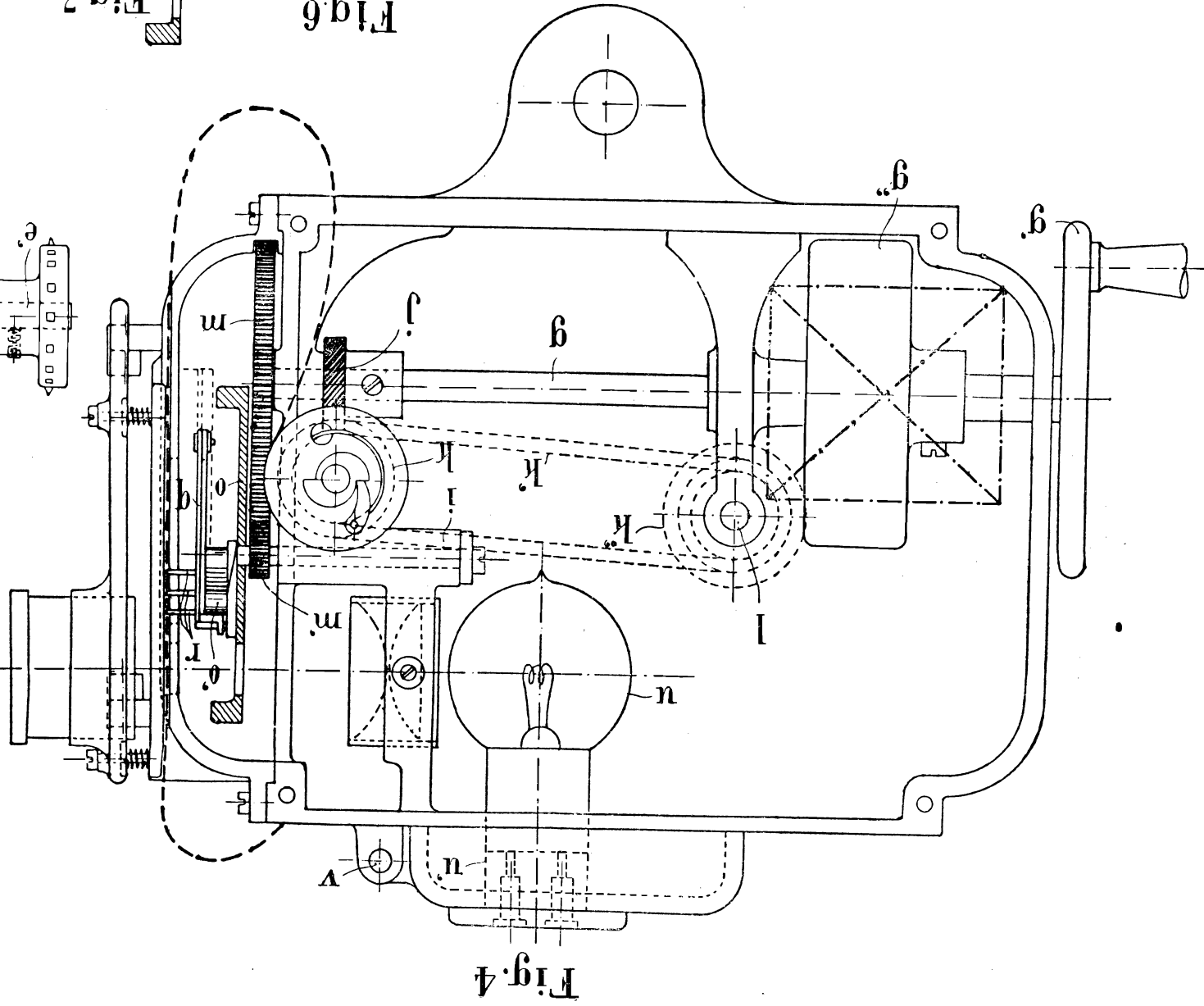

Fig. 4

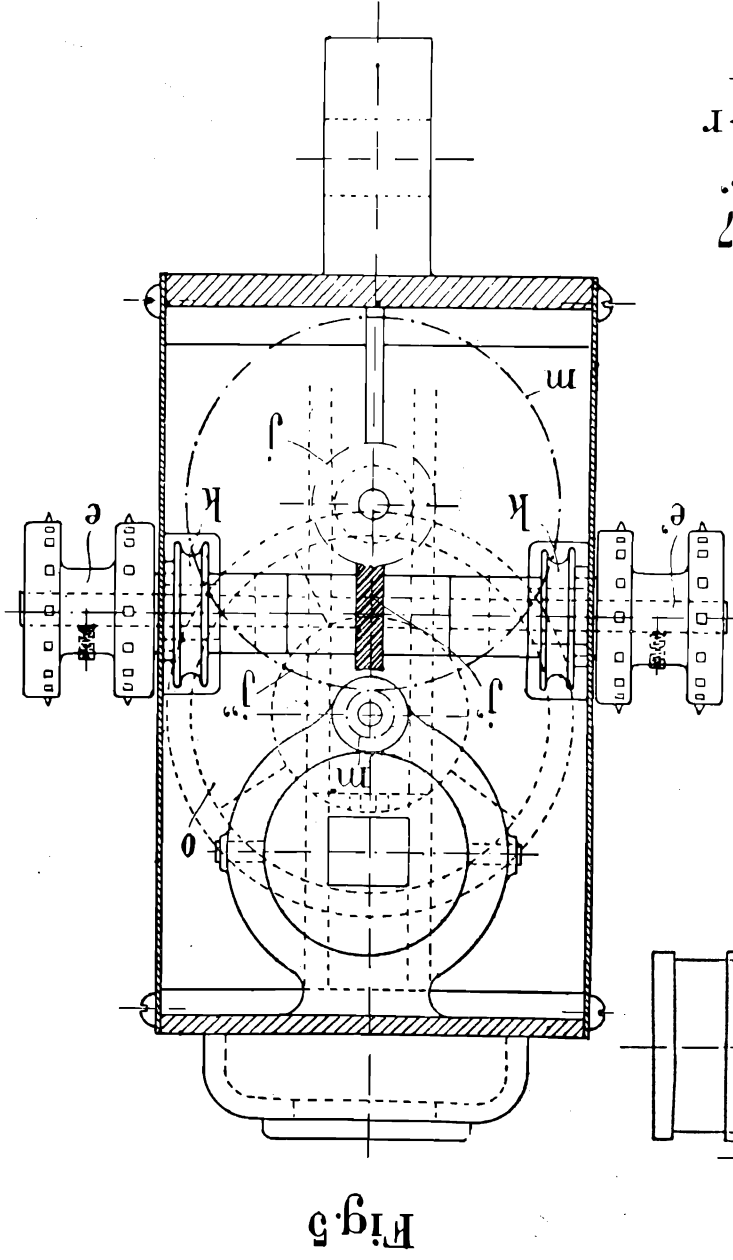

Fig. 5

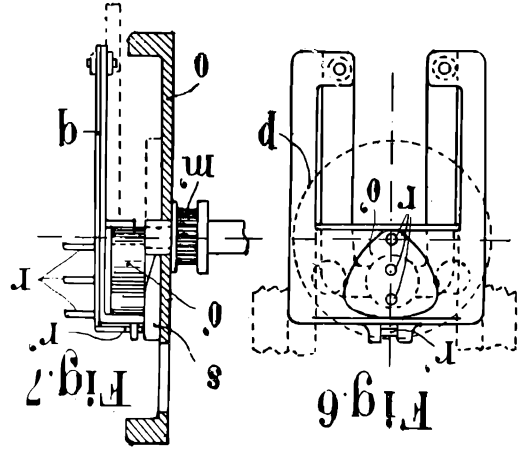

Fig. 6

Fig. 7